

ΕΤΟΣ 69ο

4 Απριλίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3540)

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ, Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΜΑΣ ΟΔΟΣ

Ὁ ἄνθρωπος ζητᾶ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ τοῦ προσφέρει ζωὴ, ἀγαθὰ, υἰαία, βεβαιότητες τόσο γιὰ τὸν παρόντα χρόνο καὶ κόσμος, ὅσο καὶ γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἀντίθετα, βλέπουμε τὸν Θεό, στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάνω στόν σταυρό, νὰ προσφέρει στόν ἄνθρωπο ὡς δῶρο τὸν ἴδιο τοῦ τὸν ἑαυτὸ (Ἐβρ. 4,14 καὶ 5,1), ὡς θυσία γιὰ ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἀμαρτίες, τὶς ἐπιλογές μας ἔργω καὶ λόγῳ, τὶς πράξεις καὶ τὶς παραλείψεις, μὲ τὶς ὁποῖες χωριζόμαστε ἀπὸ ἐκεῖνον. Ἡ αὐτοπροσφορὰ τοῦ Χριστοῦ γίνεται κλήση γιὰ ὅλους μας νὰ πορευθοῦμε σὲ μία ζωὴ μετανοίας καὶ ἀγάπης. Ἀντὶ νὰ περιμένουμε ἀπὸ τὸν Θεὸ ἢ καὶ τοὺς συνανθρώπους μας, νὰ κάνουμε ἐμεῖς τὸ βῆμα, τὴν ἀρχή.

Ἵπακοή στό θεῖο θέλημα

Ἐπάνω στόν σταυρό ὁ κόσμος βρῆκε καὶ πάλι τὸν ἀληθινό του προορισμό. Γιατί ὁ κόσμος δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Τριαδικό Θεό γιὰ νὰ μετᾶσχει στή δόξα του. Νὰ κοινωνεῖ μὲ τὸν Θεό, νὰ φωτίζεται ἀπὸ ἐκεῖνον καὶ νὰ μοιράζεται τὸ φῶς τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ζωῆς. Τὴν ἴδια στιγμή ὁ κόσμος ὑπάρχει καὶ γιὰ χάρι τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ νὰ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος ὄχι ἀπλῶς νὰ ἐπιβιώνει ἐντὸς του, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωρίζει διὰ τῆς φυσικῆς θεωρίας, μέσα δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ὁμορφιά καὶ τὴν ἁρμονία τῆς κτίσης, ποιὸς εἶναι ὁ δημιουργός. Προϋπόθεση γι' αὐτὴν τὴν ὁδὸ εἶναι ἡ ταπείνωση. Ὁ ἄνθρωπος ἀρνήθηκε νὰ ὑπακούσει μὲ ταπείνωση στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὀδηγηθεῖ στή διακοπή τῆς κοινωνίας μαζί του, στήν πώση. Ὁ Χριστός ἐπάνω στόν σταυρό μπορεῖ νὰ φαίνεται ὅτι πεθαίνει διαπομπευμένος καὶ ἔχοντας ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἴδια στιγμή ὅμως «ἡ δύναμις του ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». Γι' αὐτὸ καὶ γίνεται ὁ βασιλιάς τῆς δόξης. Ἐπειδὴ ἀποδέχεται μὲ ταπείνωση τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς του καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἐπειδὴ ἀνέχε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. δ´ 14 - ε´ 6)

Ἰησοῦς, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς

Ἀδελφοί, ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοῦς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοίότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ταῖς οἱ ἄνθρωποι νά γίνονται ὄργανα τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος μέ κάθε τρόπο προσπαθεῖ νά τόν θανατώσει, γιά νά μπορεῖ νά χαρεῖ τόν θρίαμβο τοῦ κακοῦ στόν κόσμο καί τήν ἀλλαγὴ σκοποῦ τῆς δημιουργίας.

Ἀλλαγὴ πορείας

Ἐπάνω στόν σταυρό ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά ἀγαπήσει, νά συγχωρήσει, νά προσφερθεῖ καί νά λυτρωθεῖ. Αὐτός ὁ δρόμος δέν εἶναι ἠθικοῦ περιεχομένου, ἀλλά ὑπαρξιακοῦ. Ἀλλιῶς, ἡ χριστιανικὴ πίστη θά ἀποσκοποῦσε στό νά γίνουμε καλύτεροι ἄνθρωποι. Σέ μία τέτοια περίπτωση δέν χρειαζόταν ὁ Χριστός νά γίνεῖ ἄνθρωπος ἢ καί νά σταυρωθεῖ, διότι ἡ καλύτερευση τῆς ζωῆς μας ἔχει νά κάνει μέ τὴν ἔμφυτη κοινωνικότητα τοῦ ἀνθρώπου, μέ τούς νόμους καί τὴν ὀργάνωση τοῦ κράτους, ὅπως ἐπίσης καί μέ τὴν ἰδεολογία καί τὴ φιλοσοφία. Καλούμαστε στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας νά κοινωνοῦμε «Ἰησοῦν Χριστόν, καί τοῦτον ἑσταυρωμένον» (Α΄ Κορ. 2,2), δηλαδή νά προετοιμάζουμε τὴν καρδιά καί ὅλη μας τὴν ὑπαρξη, ψυχὴ καί σῶμα, ὥστε ἐκεῖνος νά κατοικεῖ ἐντός μας. Ἡ ἠθικὴ στάση ἀκολουθεῖ τὴν κοινωνία μέ τόν Χριστό. Μόνο μέ τὴν πίστη καί τὴν κοινωνία μαζί του εἶναι δυνατόν νά ἀγαπήσουμε ἀληθινά, ἀκόμη καί τούς ἐχθρούς μας. Νά θυσιάσουμε τὰ δικαιώματά μας. Νά λυτρωθοῦμε ἀπὸ τόν θάνατο καί νά ἐλπίσουμε στήν ἀνάσταση. Αὕτὴ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ σταυροῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχουμε μέγα ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἔχει διέλθει τούς οὐρανοῦς, δηλαδή τόν Ἰησοῦ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά εἴμαστε σταθεροί στήν πίστη μας. Γιατί δέν ἔχουμε ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δέν μπορεί νά συμπάσχει μέ τίς δικές μας ἀμαρτίες, ἀλλ' ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποστῆί πλήρως πειρασμούς μέ ὅλους τούς τρόπους (στό ἀνθρώπινο σῶμα του), χωρίς ὅμως ἀμαρτίες. Ἐπομένως, ἄς προσέλθουμε μέ θάρρος στόν θρόνο τῆς χάριτος γιά νά λάβουμε συγχώρεση καί νά βροῦμε χάρη γιά ἔγκαιρη βοήθεια. Κάθε ἀρχιερέας, λοιπόν, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους, ἐγκαθίσταται στό ἀξίωμα, γιά νά τελεῖ ἐκεῖνα πού πρέπει νά προσφέρονται στόν Θεό, ὑπέρ τῶν ἀνθρώπων, γιά νά προσφέρει δῶρα καί θυσίες ὑπέρ τῶν ἀμαρτιῶν τους, ἀφοῦ μπορεί νά εἶναι συγκαταβατικός μέ ὅσους ἀμαρτάνουν ἀπό ἄγνοια καί πλάνη, ἐπειδή καί ὁ ἴδιος (ὡς ἄνθρωπος) ἔχει ἀσθενή φύση· καί γι' αὐτήν τήν ἀσθενή φύση του εἶναι ὑποχρεωμένος νά προσφέρει θυσίες καί γιά τίς δικές του ἀμαρτίες, ὅπως προσφέρει γιά τίς ἀμαρτίες τοῦ λαοῦ. Καί δέν ἐγκαθίσταται κανεῖς ἀπό μόνος του στό ἀρχιερατικό ἀξίωμα, ἀλλ' ἐγκαθίσταται ἅμα κληθεῖ ἀπό τόν Θεό, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἄαρών. Κατά τόν ἴδιο τρόπο καί ὁ Χριστός δέν ἀποφάσισε αὐθαίρετα ὁ ἴδιος νά γίνει ἀρχιερέας, ἀλλά τόν ἔκανε ὁ Θεός-Πατέρας (κατά τήν ἄχρονη γέννησή του), ὅταν τόν προσφώνησε καί τοῦ εἶπε· «Ἐσύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγώ σέ γέννησα σήμερα»· ὅπως λέγει (ἡ Γραφή) καί σ' ἄλλο σημεῖο· «Ἐσύ εἶσαι αἰώνιος ἱερέας κατά τήν τάξη Μελχισεδέκ».

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ σταυροαναστάσιμη ζωή

Ἐπάνω στόν σταυρό ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά δώσει στόν Ἐσταυρωμένο ὡς ἀντίδωρο γιά τήν προσφορά του τίς ἀμαρτίες. Νά ἀφήσει κατά μέρος τήν αἴσθησι ὅτι ἔχει δικαιολογίες γιά τά πάθη, τίς κακίες, τή μικρότητά του. Ὁ σταυρός ἀποκαλύπτει τό ψέμα στό ὅποιο ἔχουμε ἐπιλέξει νά ζοῦμε. Δέν εἶναι παντοδύναμος ὁ κόσμος. Δέν εἶναι ὅ,τι βλέπουμε ἢ μοναδική ἐπιλογή μας. Μένουμε στόν κόσμο, διότι ἡ κλήσι μας εἶναι νά βροῦμε τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας σ' αὐτόν. Ἀγωνιζόμαστε νά φυλαχτοῦμε ἀπό τήν ἀμαρτία. Νά ἀσκηθοῦμε διά τῆς προσευχῆς καί τῆς νηστείας στήν κοινωνία μέ τόν Θεό καί στήν ἔννοια γιά τόν πλησίον μας. Νά διαπιστώσουμε τίς ρίζες τῶν παθῶν πού μᾶς ρυπαίνουν. Δέν εἶναι ὁ Θεός πού μᾶς ἀποστρέφεται. Εἶναι ἡ καρδιά μας πού μᾶς τραβᾷ πρὸς τόν κόσμο καί τά βάρη του, πού δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά τόν ἀποδεχθοῦμε. Ἐκεῖνος κατεβαίνει συνεχῶς στή ζωή μας καί ταυτόχρονα ἀνεβαίνει στόν σταυρό γιά νά μᾶς δεῖξει ὅτι δέν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος.

4 Ἀπριλίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαίῳ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (σ' αἰ.),
Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).
Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ' 14 - ε' 6 – Εὐαγγέλιον: Μρ. η' 34 - θ' 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ἀπριλίου, Δ' Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος)
Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ' 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. θ' 17-31.

Μετάνοια, λοιπόν, καὶ ἀληθινὴ ζωὴ μέσα στὸν κόσμον καὶ ὄχι φυγὴ ἀπὸ αὐτόν. Σταδιακὴ ἐλάττωση τῆς ἐκκοσμικέυσης καὶ υἰοθέτηση τῆς σταυροαναστάσιμης ζωῆς.

Γιατί αὐτὸς εἶναι τελικὰ ὁ δρόμος τοῦ σταυροῦ. Ἡ πεποίθηση καὶ ἡ βίωση τῆς Ἀνάστασης. Σέ ἕναν κόσμον χωρὶς ἐλπίδα αἰωνιότητος, ὅπου ὁ πόνος φαίνεται ἰσχυρὸς καὶ θριαμβευτὴς καὶ ὅπου ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ νὰ λησμονήσῃ καὶ τὰ πάθη καὶ τίς δοκιμασίες καὶ τὸν θάνατον, ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἠθελημένη πορεία πρὸς τὸν σταυρὸν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅμως καὶ τὴν προσδοκίαν τῆς ἀνάστασης. Ξέρουμε ὅτι ὅπως ὁ Κύριος ἀναστήθηκε, τό ἴδιον θὰ γίνῃ καὶ μὲ μᾶς. Καὶ τότε βλέπουμε τὸν κόσμον ὅπως ἀληθινὰ πλάστηκε. Γιά νὰ μετέχει καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς στή δόξαν τοῦ Θεοῦ «ἐν Χριστῷ». Ἡ ὁδὸς λοιπόν τῆς χαρμολύπης τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀνάστασης ἄς εἶναι τὸ δῶρον ποῦ ζητᾶμε ἀπὸ τὸν Θεόν, καθὼς προσκυνοῦμε στή μέση τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τὸν Τίμιον Σταυρὸν στοὺς ναοὺς μας καὶ τὰ ὑπόλοιπα θὰ μᾶς προστεθοῦν!

π. Θ.Μ.

1821 - 2021

**Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τὴν ἐπέτειον τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐθνεγερσίαν.**

Κεντρικὴ ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821

Twitter: twitter.com/ekklisia1821

Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατον καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖον φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῦ 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλον τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr